

WYROK TRYBUNA?U (ósma izba)

z dnia 8 maja 2013 r. (*)

Podatek od warto?ci dodanej – Dyrektywa 2006/112/WE – Artyku? 18 lit. c), art. 74 i 80 –
Zaprzestanie wykonywania dzia?alno?ci gospodarczej podlegaj?cej opodatkowaniu – Wykre?lenie
podatnika z rejestru VAT przez organ podatkowy – Posiadanie towarów, które by?y podstaw?
odliczenia podatku VAT – Podstawa opodatkowania – Warto?? rynkowa lub cena nabycia –
Okre?lenie w momencie dostawy – Bezpo?rednia skuteczno?? art. 74

W sprawie C-142/12

maj?cej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie
prejudycjalnym, z?o?ony przez Administratiwen syd – Warna (Bu?garia) postanowieniem z dnia 9
marca 2012 r., które wp?yn??o do Trybuna?u w dniu 21 marca 2012 r., w post?powaniu:

Christomir Marinow, dzia?aj?cy w imieniu ?ampatow – H – Christomir Marinow,

przeciwko

**Direktor na direkcija „Ob?a?wane i uprawnienie na izpy?nenieto” – grad Warna pri
Centra?no uprawnienie na Naciona?nata agencija za prichodite,**

TRYBUNA? (ósma izba),

w sk?adzie: E. Jaraši?nas (sprawozdawca), prezes izby, A. Ó Caoimh i C. Toader, s?dziovie,

rzecznik generalny: N. Wahl,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzgl?dniaj?c pisemny etap post?powania,

rozwa?ywszy uwagi przedstawione:

– w imieniu Direktor na direkcija „Ob?a?wane i uprawnienie na izpy?nenieto” – grad Warna pri
Centra?no uprawnienie na Naciona?nata agencija za prichodite przez S. Z?atew?, dzia?aj?c? w
charakterze pe?nomocnika,

– w imieniu rz?du bu?garskiego przez J. Ananasowa i C. Iwanowa dzia?aj?cych w
charakterze pe?nomocników,

– w imieniu Komisji Europejskiej przez D. Rusanowa oraz C. Soulay, dzia?aj?cych w
charakterze pe?nomocników,

podj?wszy, po wys?uchaniu rzecznika generalnego, decyzj? o rozstrzygni?ciu sprawy bez opinii,

wydaje nast?puj?cy

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wyk?adni art. 18 lit. c), art.

74 i 80 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1, zwanej dalej „dyrektywą VAT”).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu między Ch. Marinowem, działającym w imieniu Ampatow – H – Christomir Marinow (zwanym dalej „Marinowem”) a Dyrektorem na Dyrekcja „Obchodowa i uprawnienie na izpynenieto” – grad Warna, pri Centralno uprawnienie na Nacionalna agencija za prichodite (dyrektorem dyrekcji ds. odwołań i zarządzania egzekucją w Warnie przy centralnym zarządzie krajowego urzędu skarbowego, zwanym dalej „dyrektorem”) w przedmiocie decyzji określającej zobowiązanie podatkowe dotyczące podatku od wartości dodanej (zwanego dalej „podatkiem VAT”).

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Artykuł 18 dyrektywy VAT stanowi:

„Państwa członkowskie mogą uznać za odpłatną dostawę towarów każdą z następujących czynności:

- a) wykorzystanie przez podatnika do celów działalności jego przedsiębiorstwa towarów wytworzonych, skonstruowanych, wydobytych, przetworzonych, nabytych lub importowanych w ramach prowadzenia takiej działalności, jeżeli VAT od takich towarów, w przypadku ich nabycia od innego podatnika, nie podlega by w całości odliczeniu;
- b) wykorzystanie przez podatnika towarów do celów działalności niepodlegającej opodatkowaniu, w przypadku gdy VAT od takich towarów podlega w całości lub w części odliczeniu w momencie ich nabycia lub wykorzystania zgodnie z lit. a);
- c) z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 19, zatrzymanie towarów przez podatnika lub jego następców prawnych, w przypadku gdy zaprzestaje on prowadzenia działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu, jeżeli VAT od takich towarów podlega w całości lub w części odliczeniu w momencie ich nabycia lub wykorzystania zgodnie z lit. a)”.

4 Zgodnie z art. 19 akapit pierwszy tej dyrektywy:

„W przypadku przekazania, odpłatnie lub nieodpłatnie lub jako aportu do spółki całości lub części majątku, państwa członkowskie mogą uznać, że dostawa towarów nie miała miejsca i że w takim przypadku osoba, której przekazano towary, będzie traktowana jako następcą prawną przekazującego”.

5 Artykuł 72 dyrektywy VAT stanowi:

„Do celów niniejszej dyrektywy »wartość wolnorynkowa« [wartość rynkowa] oznacza cenę, którą kwota, jak, w celu uzyskania w danym momencie danych towarów lub usług, nabywca lub usługobiorca na takim samym etapie sprzedaży jak ten, na którym dokonywana jest dostawa towarów lub świadczenie usług, musiałby, w warunkach uczciwej konkurencji, zapłacić niezależnemu dostawcy lub usługodawcy na terytorium państwa członkowskiego, w którym transakcja podlega opodatkowaniu.

W przypadku gdy nie można zapewnić porównywalnej dostawy towarów lub usług, »wartość wolnorynkowa« [wartość rynkowa] oznacza, co następuje:

- 1) w odniesieniu do towarów, kwota nie mniejsza niż cena nabycia towarów lub towarów

podobnych lub, w przypadku braku ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie dostawy;

[...].

6 Zgodnie z art. 73 dyrektywy VAT:

„W odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług innych niż te, o których mowa w art. 74–77, podstawa opodatkowania obejmuje wszystko, co stanowi zapłatę otrzymaną lub którą dostawca lub usługodawca otrzyma w zamian za dostawę towarów lub świadczenie usług, od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z subwencjami związanymi bezpośrednio z ceną takiej dostawy lub świadczenia. [...]”.

7 Artykuł 74 dyrektywy VAT stanowi:

„W przypadku gdy podatnik wykorzystuje lub przekazuje towary stanowiące część majątku jego przedsiębiorstwa lub gdy towary są zatrzymywane przez podatnika lub jego następców prawnych w przypadku zaprzestania prowadzenia przez niego działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu, zgodnie z art. 16 i 18, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów lub towarów podobnych lub, w przypadku braku ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie, gdy ma miejsce wykorzystanie, przekazanie lub zatrzymanie tych towarów”.

8 Artykuł 80 dyrektywy VAT ma następujące brzmienie:

„1. W celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania w następujących przypadkach państwa członkowskie mogą przedsięwziąć środki, aby podstawą opodatkowania w odniesieniu do dostawy towarów i świadczenia usług na rzecz odbiorców, z którymi istnieją powiązania o charakterze rodzinnym lub inne bliskie powiązania o charakterze osobistym, powiązania organizacyjne, własnościowe, w zakresie członkostwa, finansowe lub prawne, określone przez państwo członkowskie, była wartość wolnorynkowa [wartość rynkowa]:

- a) w przypadku gdy wynagrodzenie jest niższe od wartości wolnorynkowej [wartości rynkowej], a odbiorca dostawy towarów lub świadczenia usług nie ma pełnego prawa do odliczenia VAT na mocy art. 167–171 i art. 173–177;
- b) w przypadku gdy wynagrodzenie jest niższe od wartości wolnorynkowej [wartości rynkowej] i dostawca lub usługodawca nie ma pełnego prawa do odliczenia VAT na mocy art. 167–171 i art. 173–177, a dostawa towarów lub świadczenie usług podlega zwolnieniu na mocy art. 132, 135, 136, 371, 375, 376 i 377, art. 378 ust. 2, art. 379 ust. 2 i art. 380–390;
- c) w przypadku gdy wynagrodzenie jest wyższe od wartości wolnorynkowej [wartości rynkowej], a dostawca lub usługodawca nie ma pełnego prawa do odliczenia VAT na mocy art. 167–171 i art. 173–177.

Do celów akapitu pierwszego powiązania prawne mogą obejmować relacje między pracodawcą a pracownikiem lub członkami rodziny pracownika lub wszelkimi innymi blisko z nim związanymi osobami.

[...].

Prawo bułgarskie

9 W wersji mającej zastosowanie do sprawy głównej Zakon za danyk wyrchu dobawenata stojnost (ustawa o podatku od wartości dodanej, DW nr 63 z dnia 4 sierpnia 2006 r., zwana dalej

„ZDDS”) stanowi w art. 27:

„[...]

3. W przypadku następujących transakcji podstawą opodatkowania stanowi wartość wolnorynkowa [wartość rynkowa]:

[...]

2) dostawa towarów lub świadczenie usług zgodnie z art. 111;

[...]”.

10 ZDDS stwierdza w art. 106:

„1. Wyrejestrowanie (wykreślenie z rejestru) zgodnie z niniejszą ustawą jest postępowaniem prowadzącym do tego, że po wykreśleniu z rejestru dana osoba nie jest już uprawniona do fakturowania podatku VAT i odliczania podatku naliczonego, chyba że niniejsza ustawa stanowi inaczej.

2. Wyrejestrowanie następuje:

1) na wniosek osoby zarejestrowanej, o ile występuje powód – przymusowego lub dobrowolnego – wykreślenia z rejestru;

2) na wniosek organu podatkowego, o ile:

a) stwierdziła powód przymusowego wykreślenia z rejestru;

b) występuje okoliczność, o której mowa w art. 176”.

11 Zgodnie z art. 111 ZDDS:

„1. Z chwilą wykreślenia z rejestru przyjmuje się, że podatnik dokonuje transakcji w rozumieniu niniejszej ustawy obejmującej wszelkie istniejące towary lub usługi, w odniesieniu do których dokonał odliczenia podatku naliczonego w całości lub w części, które są:

1) składnikami majątkowymi w rozumieniu Zakonu za szcetowodstwoto (ustawy o rachunkowości) albo

2) składnikami majątkowymi w rozumieniu Zakonu za korporatiwnoto podochnodno obagane (ustawy o podatku od osób prawnych), które różni się od wspomnianych w pkt 1.

[...]”.

12 Ustęp 1 pkt 16 przepisów dodatkowych do ZDDS stanowi:

„»Wartość wolnorynkowa« [wartość rynkowa] to wartość w rozumieniu ust. 1 pkt 8 przepisów dodatkowych do Danyczno-osigurite?nija procesualen kodeks (kodeksu postępowania skarbowego i ubezpieczeniowego, DW nr 105 z dnia 29 grudnia 2005 r.), która została ustalona zgodnie z wymienionymi w ust. 1 pkt 10 przepisów dodatkowych do kodeksu postępowania skarbowego i ubezpieczeniowego”.

13 Ust?p 1 pkt 8 przepisów dodatkowych do bu?garskiego kodeksu post?powania skarbowego i ubezpieczeniowego zawiera nast?puj?ce obja?nienie:

„»Warto?? wolnorynkowa« [warto?? rynkowa] to kwota bez podatków obrotowych i akcyzowych, któr? nale?a?oby ui?ci? na tych samych warunkach za takie same lub podobne towary lub us?ugi z tytu?u czynno?ci prawnej mi?dzy osobami niepowi?zanymi”.

Post?powanie g?ówne i pytania prejudycjalne

14 Z postanowienia odsy?aj?cego wynika, ?e dnia 4 listopada 2009 r. Marinow zosta? wykre?lony z rejestru z powodu niewype?nienia obowi?zków na podstawie ZDDS, a konkretnie z powodu braku wp?at nale?nego podatku VAT wynikaj?cego z deklaracji VAT za okresy kwiecie?–lipiec 2009 r.

15 W roku 2010 Marinow zosta? poddany kontroli podatkowej za okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 4 listopada 2009 r. W wyniku tej kontroli stwierdzono, ?e przedsi?biorca ten naby? pojazdy drogowe na podstawie umów leasingowych i w odniesieniu do ka?dej raty leasingowej dokona? odliczenia podatku nale?nego w wysoko?ci ogó?em 28 426,64 BGN (lewów bu?garskich). W chwili wykre?lenia z rejestru oprócz pojazdów leasingowych dysponowa? równie? w?asnymi pojazdami, w odniesieniu do których równie? odliczy? podatek VAT. Organ podatkowy w decyzji okre?laj?cej zobowi?zanie podatkowe z dnia 27 kwietnia 2011 r. uzna?, ?e w chwili wykre?lenia z rejestru Marinow dokonywa? transakcji opodatkowanych w odniesieniu do posiadanych sk?adników maj?tkowych w rozumieniu art. 111 ZDDS.

16 W odniesieniu do pojazdów posiadanych przez Marinowa rzeczony organ, poprzez zastosowanie art. 27 ust. 3 pkt 2 ZDDS, okre?li? podstaw? opodatkowania VAT, ustalaj?c warto?? rynkow? na podstawie wyceny biegego i stwierdzi? zad?u?enie w wysoko?ci 32 124,57 BGN odpowiadaj?ce wysoko?ci podatku VAT od danej warto?ci.

17 Po odrzuceniu przez dyrektora odwo?ania od decyzji okre?laj?cej zobowi?zanie podatkowe Marinow wyst?pi? do Administratiwen syd – Warna. Przed nim zakwestionowa? wycen? sk?adników maj?tkowych ustalon? wed?ug warto?ci rynkowej tych ostatnich. Podnosz?c, i? nale?a?o wzi?? pod uwag? amortyzacj? tych sk?adników maj?tkowych od momentu ich nabycia, wnosi on o dokonanie wyceny, aby ustali? ich warto?? zgodnie z przepisami rachunkowymi obowi?zuj?cymi w dniu wykre?lenia z rejestru.

18 Strona pozwana w post?powaniu g?ównym sprzeciwia si? skardze, twierdz?c, ?e warto?? rynkowa, któr? nale?y wzi?? pod uwag? wed?ug ustawodawstwa krajowego odpowiada cenie nabycia, do której odwo?uje si? art. 74 dyrektywy VAT, a mianowicie dotyczy ceny ustalonej na podstawie poda?y i popytu na rynku.

19 S?d odsy?aj?cy, który musi ustali? podstaw? opodatkowania i wysoko?? zad?u?enia VAT, zastanawia si?, czy art. 27 ust. 3 pkt 2 ZDDS nak?adaj?cy obowi?zek uwzgl?dnienia warto?ci rynkowej sk?adników maj?tkowych jest zgodny z art. 18 lit. c), art. 74 i 80 dyrektywy VAT.

20 Przede wszystkim s?d ten zastanawia si?, czy wykre?lenie z rejestru VAT w rozumieniu art. 106 ust. 1 ZDDS jest obj?te zakresem stosowania art. 18 lit. c) dyrektywy VAT.

21 Je?li tak jest w tym przypadku, s?d zastanawia si?, czy art. 27 ust. 3 pkt 2 ZDDS, wed?ug którego podstawa opodatkowania opiera si? na warto?ci rynkowej sk?adników maj?tkowych, jest zgodny z art. 74 dyrektywy VAT z jednej strony i art. 80 rzeczony dyrektywy, który wylicza przypadki, w których warto?? rynkowa mo?e pos?u?y? za podstaw? opodatkowania z drugiej

strony. W przypadku odpowiedzi twierdzącej sąd zastanawia się, czy art. 74 dyrektywy VAT może być bezpośrednio stosowany.

22 Wreszcie, wskazując, że ustawa budżetowa nie uwzględnia stanu składników majątkowych, sąd chciałby się dowiedzieć, zakładając, że art. 74 dyrektywy VAT może być bezpośrednio stosowany, w jakim zakresie należy uwzględnić spadek wartości następujący po nabyciu składników majątkowych podczas ustalania podstawy opodatkowania VAT czynności, o których mowa w art. 18 lit. c) rzeczony dyrektywy.

23 W związku z powyższym Administratiwien syd – Warna postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy art. 18 lit. c) dyrektywy [VAT] należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on również przypadki, w których zaprzestanie działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu jest spowodowane tym, że ze względu na wykreślenie z rejestru podatnik traci możliwość fakturowania i odliczania podatku VAT?

2) Czy art. 74 i 80 dyrektywy [VAT] stoją na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który w przypadkach zaprzestania działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu przewiduje, że podstawą opodatkowania transakcji stanowi wartość rynkowa posiadanych składników majątkowych w chwili wykreślenia z rejestru?

3) Czy art. 74 dyrektywy [VAT] ma bezpośredni skutek?

4) Czy długość okresu od chwili nabycia składników majątkowych do chwili zaprzestania działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu oraz obniżenia wartości, do których doszło po nabyciu składników majątkowych, mają znaczenie przy ustalaniu podstawy opodatkowania na podstawie art. 74 dyrektywy [VAT]?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

24 Poprzez pytanie pierwsze sąd odsyłać się zmierza zasadniczo do ustalenia, czy art. 18 lit. c) dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on również przypadki, w których zaprzestanie działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu jest spowodowane wykreśleniem podatnika z rejestru VAT.

25 W tym względzie należy przypomnieć, że na podstawie art. 18 lit. c) dyrektywy VAT, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 19 tej dyrektywy, można uznać za odpłatną dostawę towarów zatrzymanie towarów przez podatnika lub jego następców prawnych, w przypadku gdy zaprzestaje on prowadzenia działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu, jeżeli VAT od takich towarów podlega odliczeniu.

26 Z treści art. 18 lit. c) dyrektywy VAT wynika, że obejmuje on ogólnie przypadki, w których zaprzestano działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu, bez rozróżniania ze względu na przyczyny czy okoliczności tego zaprzestania i wyłącza jedynie przypadki, o których mowa w art. 19 dyrektywy VAT.

27 Głównym celem art. 18 lit. c) dyrektywy VAT jest bowiem uniknięcie tego, żeby składniki majątkowe dające prawo do odliczenia podatku VAT nie zostały przedmiotem nieopodatkowanej ostatecznej konsumpcji towaru lub usługi w następstwie zaprzestania działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu, jakiegokolwiek by było jego przyczyny bądź okoliczności.

28 Na pierwsze pytanie należy zatem odpowiedzieć, iż art. 18 lit. c) dyrektywy VAT winno się interpretować w taki sposób, że obejmuje on również przypadki, w których zaprzestanie działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu jest spowodowane wykreśleniem podatnika z rejestru VAT.

W przedmiocie pytania drugiego i czwartego

29 Poprzez pytania drugie i czwarte, które trzeba rozpatrzyć oddzielnie, sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy art. 74 i 80 dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu takich przepisów krajowych, które stanowią, iż w przypadku zaprzestania działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu podstawą opodatkowania czynności jest „wartość rynkowa” towarów istniejących w dniu tego zaprzestania i że nie uwzględnia się zmian wartości tych towarów między chwilą ich nabycia a chwilą zaprzestania działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu.

30 W tym względzie należy stwierdzić, że określenie podstawy opodatkowania czynności takiej jak ta przewidziana w art. 18 lit. c) dyrektywy VAT podlega art. 74 dyrektywy VAT, a nie art. 80 tejże. Według orzecznictwa Trybunału przesłanki stosowania ustanowione w tym ostatnim artykule są bowiem wyczerpujące, a zatem uregulowanie krajowe nie może przewidywać na podstawie tego przepisu, iż podstawą opodatkowania stanowi wartość rynkowa transakcji w wypadkach innych niż wymienione w rzeczonym przepisie (zob. wyrok z dnia 26 kwietnia 2012 r. w sprawach połączonych C-621/10 i C-129/11 *Balkan and Sea Properties i Provaninvest*, pkt 45, 51, 52). Zaś z postanowienia odsyłającego nie wynika, iż omawiana sytuacja podlega jednemu z przypadków wyliczonych w rzeczonym art. 80.

31 Artykuł 74 dyrektywy VAT stanowi, że dla czynności takiego rodzaju, jak ta będąca przedmiotem postępowania głównego, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów lub towarów podobnych albo, w przypadku braku ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie dokonywania tych czynności. Ten artykuł stanowi wyjątek od ogólnej zasady wyrażonej w art. 73.

32 Należy przypomnieć, że Trybunał orzekł już, iż „cena nabycia określona w momencie wykorzystania” w rozumieniu art. 74 dyrektywy VAT jest wartością pozostałą towaru w momencie wykorzystania (zob. wyrok z dnia 17 maja 2001 r. w sprawach połączonych C-322/99 i C-323/99 *Fischer i Brandenstein*, Rec. s. I-4049, pkt 80). Jeżeli chodzi o czynność przekazania towaru, o której także mowa w tym artykule, Trybunał dodał, że podstawą opodatkowania była wartość omawianego towaru określona w momencie przekazania, która odpowiada cenie rynkowej towaru podobnego, biorąc pod uwagę koszty przekształcenia tego towaru (zob. w szczególności wyrok z dnia 8 listopada 2012 r. w sprawie C-299/11 *Gemeente Vlaardingen*, pkt 30).

33 Wynika stąd, że podstawą opodatkowania czynności w przypadku zaprzestania działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu jest wartość tych towarów w chwili tego zaprzestania, która uwzględnia zatem zmiany wartości rzeczonych towarów między ich nabyciem a zaprzestaniem działalności.

34 Zgodnie z art. 27 ust. 3 ZDDS podstawą opodatkowania czynności takich jak ta będąca przedmiotem postępowania głównego jest „wartość wolnorynkowa” [wartość rynkową] zdefiniowana przez prawo bułgarskie jako kwota płacona na takich samych warunkach za towar identyczny lub podobny między osobami, które nie są ze sobą związane. Do sądu odsyłającego należy sprawdzenie, czy „wartość wolnorynkowa” [wartość rynkową] w rozumieniu tego przepisu, w takim kształcie, w jakim go interpretuje i stosuje bułgarski organ podatkowy, odpowiada w praktyce pozostałej wartości towarów w chwili zaprzestania działalności gospodarczej

podlegaj?cej opodatkowaniu.

35 W konsekwencji na pytania drugie i czwarte nale?y udzieli? nast?puj?cej odpowiedzi: art. 74 dyrektywy VAT nale?y interpretowa? w ten sposób, i? sprzeciwia si? on przepisowi prawa krajowego, zgodnie z którym w przypadku zaprzestania dzia?alno?ci gospodarczej podlegaj?cej opodatkowaniu podstaw? opodatkowania czynno?ci jest warto?? rynkowa towarów istniej?cych w dniu tego zaprzestania, chyba ?e ta warto?? odpowiada w praktyce pozosta?ej warto?ci rzeczonych towarów w tamtym momencie i tym samym uwzgl?dnione s? zmiany warto?ci tych towarów mi?dzy dat? ich nabycia a dat? zaprzestania dzia?alno?ci gospodarczej podlegaj?cej opodatkowaniu.

W przedmiocie pytania trzeciego

36 Poprzez pytanie trzecie s?d odsy?aj?cy zmierza do ustalenia, czy art. 74 dyrektywy VAT ma bezpo?redni? skuteczno??.

37 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybuna?u we wszystkich wypadkach, gdy przepisy dyrektywy s? z punktu widzenia ich tre?ci bezwarunkowe i wystarczaj?co precyzyjne, jednostki mog? powo?ywa? si? na nie przed s?dami krajowymi przeciwko pa?stwu, je?li pa?stwo to nie transponowa?o dyrektywy do prawa krajowego w wyznaczonym terminie lub je?li dokona?o niew?a?ciwej transpozycji (zob. wyrok z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie C-549/11 Orfej By?garija, pkt 51 i przytoczone tam orzecznictwo).

38 Nale?y stwierdzi?, ?e art. 74 dyrektywy VAT okre?la w sposób jasny i bezwarunkowy kryteria okre?lania podstawy opodatkowania czynno?ci przekazania towarów przez podatnika w przypadku zaprzestania przez niego dzia?alno?ci gospodarczej. Ten przepis spe?nia zatem rzeczony przes?anki.

39 Ponadto nale?y przypomnie?, ?e zgodnie z utrwalonym orzecznictwem do s?du odsy?aj?cego nale?y, w ramach zakresu swobodnej oceny, jaki przyznaje mu prawo krajowe, dokonanie wyk?adni oraz zastosowanie przepisu prawa krajowego zgodnie z wymogami prawa Unii, a je?eli taka interpretacja nie jest mo?liwa, niestosowanie ka?dego przepisu prawa krajowego, który by?by sprzeczny z tymi wymogami (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Balkan and Sea Properties i Proadinvest, pkt 54 i przytoczone tam orzecznictwo).

40 W zwi?zku z powy?szym na trzecie pytanie nale?y odpowiedzie?, ?e art. 74 dyrektywy VAT ma bezpo?redni? skuteczno??.

W przedmiocie kosztów

41 Dla stron w post?powaniu g?ównym niniejsze post?powanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed s?dem odsy?aj?cym, do niego zatem nale?y rozstrzygni?cie o kosztach. Koszty poniesione w zwi?zku z przedstawieniem uwag Trybuna?owi, inne ni? koszty stron w post?powaniu g?ównym, nie podlegaj? zwrotowi.

Z powy?szych wzgl?dów Trybuna? (ósma izba) orzeka, co nast?puje:

1) **Artyku? 18 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od warto?ci dodanej nale?y interpretowa? w taki sposób, ?e obejmuje on równie? przypadki, w których zaprzestanie dzia?alno?ci gospodarczej podlegaj?cej opodatkowaniu jest spowodowane wykre?leniem podatnika z rejestru podatku od warto?ci dodanej.**

2) **Artyku? 74 dyrektywy 2006/112 nale?y interpretowa? w ten sposób, i? sprzeciwia si? on przepisowi prawa krajowego, zgodnie z którym w przypadku zaprzestania dzia?alno?ci gospodarczej podlegaj?cej opodatkowaniu podstaw? opodatkowania czynno?ci jest**

wartość rynkowa towarów istniejących w dniu tego zaprzestania, chyba że ta wartość odpowiada w praktyce pozostałej wartości rzeczonych towarów w tamtym momencie i tym samym uwzględnione są zmiany wartości tych towarów między datą ich nabycia a datą zaprzestania działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu.

3) Artykuł 74 dyrektywy 2006/112 ma bezpośredni skutek??.

Podpisy

* Język postępowania: bułgarski.